

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ר"ה אלול א"ה ימים ה' ו' – מברכים החודש המולד: יום ה' שעה 8:15

פרשת ראה – מברכים
כ"ה מנחם אב תשפ"ו

שנה כ"ו גליון אלף רע"ה

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	8:12	7:11	8:45
ירושלים	8:09	6:55	8:47
באר פארק	9:03	7:46	9:15

פרקים נבחרים וסיפורי
הוד נפלאים ותולדות
חיים מרובותיו הק'
עבודת השם (ג)

מי יכול להירמות למרן
רבינו דוד מלעלוב

פעם הגיע הרה"ק
מאסטראווצא לקראקא,
ונכנס לבקר את אדמו"ר
הרה"ק מרן רשנ"ן מלעלוב
זיע"א.

הרבי רשנ"ן כיבדו
ב"לחיים", ולא אבה הרה"ק
מאסטראווצא למעום כי
היה שרוי בתענית כמנהגו
בקודש.

סיפר לו הרבי רשנ"ן את
הסיפור הנ"ל שזקינו
הרה"ק רבי דוד מלעלוב
היה שרוי פעם בתענית,
ואף על פי כן כיוון שהגיע
אליו אורח – הוא שבר
את תעניתו לכבוד האורח.

נענה ואמר הרה"ק
מאסטראווצא: "מי יכול
לדמות את עצמו להרה"ק
רבי דוד מלעלוב...מפי בנו
אדמו"ר הרה"ק מרן רמ"מ
זיע"א.

תפילה עבור יראת שמיים
של הכירו

פעם שמע הרה"ק רבי דוד
מלעלוב אברך אחד
שמדבר עם חבירו בעניני
חסידות, ומנעו מזה.

ואמר להמוכיה: "אם
באמת רצונך להכניס בו
המשך בעמ' ג'

וכן יש לבאר ולתרוץ את ענין כפילות
הדברים, יש לדייק ולומר שיהפוך
לך ה' את הקללה לברכה שהכל יהי'
ברכות הכל תמיד יהי' ברכות לכן
חזר וכפל שהכל יהי' ברכות גם
הקללות יהיו ברכות ומתי רק אם
תשמעו לקול ה"א, אבל אם לא
תשמעו חלילה שלעכ"ס נאר אויף
אלע גויים אז הקללות יהיו באמת
קללות רח"ל שלעכ"ס אוף אלע שלעכ"ס גויים, אלעס
גוטס נאר פאר אלע אידן, משא"כ די אידן שמקיימים את
מצוות התורה יקבלו הכל ברכות מיט ישיעווע.

ובתורה אי' פשעא"ס וזהו ענין הכפילות שתדעו שהשכר
הגדול ביותר והברכה הגדולה מכל הוא אשר תשמעו, און
דאס איז די גרעסטע ברכה שאנו זוכים לשמוע בקול ה'
וללמוד תורתו היקרה מופ' ופנינים ולקיים מצוותיו וזה שזה
יותר מכל הברכות בעוה"ז, היום זה עולם ההסתרה אבל
כשמישיח צדקנו יבוא יראו אז די גרעסטע ברכה איז אשר
תשמעו שאתם זוכים לקיים מצוות ה', כדאי מאמר מרן
הבעש"ט זיע"א שהמלאך הגדול ביותר היה מוסר עצמו ולו
רק שיזכה לקיים ולו פעם אחת מצות ציצית, און מקען זיך
גארנישט פארשטעלן און די קלענסטע מלאכים כ"ש די
גרעסטע כמה תאבים המלאכים לקיים מצוות ולומר קדושה
וכמה מצפים הם לזה שנים רבות ואין לנו שום השגה, אלא
הוא רק כדי לסבר את האוזן, ממילא זאגט אונז די תורה
קודם ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה סתם, אך
תדע לך את הברכה אשר תשמעו זה שתזכה לשמוע ולקיים
את מצוות ה' דאס איז די גרעסטע ברכה שתזכו לשמוע,
והקללה הגדולה ביותר חוץ מכל העונשין וכל הדברים היא
אשר לא תשמעו שלא תוכלו לשמוע לקול ה"א, ומדה טובה
מרובה אשר תשמעו די עצם שמירת התורה ומצוות, וזאת
המתנה הגדולה והנכונה ביותר מהבוכ"ע כדאי שכר מצוה
מצוה, והיום היא עולם ההסתרה וכשמישיחנו וועט קומען
נראהו עין בעין שהכל הוא רק שמירת התורה והמצוות.

ברש"י הק' עה"פ בנים אתם לה' אלוקים לא תתגודדו ולא
תשימו קרחה בו (יד, א) פי' פירוש שיש וכדאי לחזור עליו
ולשנון מה בא לקשר כאן הפסוק של בנים אתם לה"א ללא
תשימו קרחה ופירש"י לפי שאתם בניו של מקום ואתם
ראויין להיות נאים ולא גודים ומקורחים, וייל ס'פאסט
נישט שיהודים יהיו צופליקט אלא שישאל יהיו מאירים
ומזריחים כבני המלך, ולכן בני צריכים להיות געזונט כמו
שיאה לבני המלך, וזאת צריכים לזכור.

על הרה"ק רבי יואל מסאטמאר
לרגל יומא דהילולא כ"ז אב

השבוע חל יומא דהילולא של ההייליגע סאטמאר רב רבי
יואל בן חנה ורבי חנני' יו"ט ליפא זכותו יגן עלינו ועל כל
ישראל אויף אייביג, הוא היה צדיק הדור בזמנו, כולו תורה
עבודה וגמילות חסדים, עבודת ה' שלו היתה מעל השגתנו
ולמעלה מדרך הטבע.

איתא מאמר בשם כ"ק מרן אדמו"ר הסב"ק הרמ"מ זיע"א
המשך בעמ' ב'

שיחת קודש

מפ"ק ב"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

בנים צריכים להיות געזונט
כמו שיאה לבני המלך

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה. את
הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלוקים
אשר אנכי מצוה אתכם (יא, כו-כו)
האור החיים הק' נושא ונותן סביב זה הפ' וכן
המפרשים הק' מקשים למה פתח ראה בלשון
יחיד וסיים לפניכם לשון רבים, וכן בתורה אי'
פ'שטים ע"ד אין סוף וצ"ב למה דווקא נקט
הלשון אנכי הו"ל לכתוב אני מצוה ועוד קשה
מה הדיק של היום, הי"ל לומר ראה אנכי נותן
לפניכם ברכה וקללה בלי היום, ועוד קשה למה כפל הדברים כמה
פעמים,

אלא בתורה אי' פשעא"ס וי"ל ראה מרומז לשון יחיד כמו שכ' ויחן
העם נגד ההר כאיש אחד בלב אחד, שלאחר שהיו ישראל שרויים
באחדות ע"ז וכו לקבלת התורה, ע"י ההקדמה של ענין האחדות,
וזהו שכ' ראה תראה ותזכור שההקדמה לתורה ועבודת ה' היא
אחדות דרך ארץ קדמה לתורה וע"ז יכול לזכות לתורה וראה
בלשון יחיד כאיש אחד בלב אחד תראה שיהא באחדות ואם כן אז
יהא אנכי שמרומז לאמונה אנכי ה"א אשר הוצאתיך מארמ"צ, וכן
מרומז אנכי על עשהה"ב ועל קבה"ת,

ממילא זכור תזכור שע"י שלום מיט שלום ואחדות יכולים לזכות
לקבלת התורה והמצוות, כדאי (מכות נג:) בא חבקוק והעמידן על
אחת וצדיק באמונתו יחי', שכל מצוותיך אמונה, וע"י אנכי -
אמונה וביטחון מגיעים לכדי קיום כל התורה ומצוות, ולכן ע"י
האחדות תזכור שראשית כל ע"י אמונה תהא כלי ראוי לקבל
התורה כדבעי וכן את האמונה ממילא לא יחסר לכם מאום, וזהו
ראה אנכי נותן לפניכם היום כשיבואו הישועות הם יבואו בכל מיני
ישועות כל אחד מה שצריך לו, וזהו לפניכם בל' רבים כל
הרפואות מיט ישועות מיט די גאולה שלימה לכל אחד מה
שיחסר לו א רבים פון ישועות און נישט נאר דאס און דאס נאר
אלע סארט'ן ישועות, ולא רק ישועה אחת לכולם, ממילא אם
תזכו לאחדות תקבלו את הכל, והיום מרומז האנט – כעת - יעצ
המרומז עכשיו, שאפי' יעצ בהאי עלמא העוה"ז תזכו לכל הברכות
מיט אלע ישועות ושמוחות שלימות ולא יחסר לכם כלום גם כאן
בעולם.

ויש להבין קצת דהא אי' בחז"ל (קידושין לט:) שכר מצוה בהאי
עלמא ליכא ומצד שני כתוב אלו דברים שאין להם שיעור כו'
שאדם אוכל פירותיהם בעוה"ז והקרן קיימת לו לעוה"ב (משניות
פאה.), אלא בתורה אי' פשעא"ס וי"ל שבעולם יש ענין שנקרא
אויף ערביש 'בקשיש' או כמו שהעולם קורא לזה טיפ' שיש דבר
של עבודת פרך שאדם עבד לחבירו והוא נותן לו א טיפ א כבודער
אדער א פניע, אין זה אומר ששילם לו שכרו השלם, אלא נתן לו
כמו מין טיפ אך את שכרו משלם יש לו לשלם, כדאי בספה"ק
ומפרשה"ק שאין שייך לשלם על מצוה אחת בהאי עלמא, מאחר
ויש בחינות גבוהות וג"ע גדול ורביני אור בעוה"ב שאין שייך
להחזיר על שום מצוה, וכדאי מאמר שאפי' לנביאים לא נתגלה
הג"ע, עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו (ישעיהו סד, ג),
ויש כל מיני בחינות וענינים שאין לנו השגה, ממילא שכר מצוה
בהאי עלמא ליכא הפשט שאינו שייך, ומה שנותנים זהו כמין
בקשיש, ממילא מה שמקבל א כבודער צו א פניע זהו אינו נקרא
שכר שמשלמים, וכל השכר שמקבלים בעולם הזה הוא רק כמין
טיפ ואינו נקרא כלל שכר מצוה, אך בעולם כדאי לקבל את הטיפ
הזה כדי לזכות לכל הישועות ואלו דברים שאין להם שיעור וכו'.

מרן רבינו הק' במחיצת הרה"ק רבי יואל מסאטמאר זי"ע ועובדות שסיפור רבינו הר"ק רבי יואל'ש מסאטמאר בעל ה"דברי יואל" להגל יומא דהילולא

במחיצתו
דא"ח ועובדות מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר רבינו הקוה"ט זי"ע א'

ואגב זה יש לציין כי רבינו הק' ב' "באר מנחם" גם היה מאלו שאף פעם לא יצאה מפיהם שום עובדה או ד"ת בלי שהיה מקפיד לציין את המקור לכך.

~ כוח רפואת הצדיק ~

לרגל יומא דהילולא של הרה"ק רבי יואל מסאטמאר זי"ע

למען ייטב לך ולבניך אחריו, עד-עולם כי תעשה הטוב והישר, בעיני ה' אלוהיך (יב, כח)

בבית ההורים גדלה השמחה, זה עתה לפני חדשים ספורים נולד להם בן למז"ט, השלום זכר והברית נערך הכל כתיקונו, אבל אחרי כמה ימים הבחינו ההורים שהתינוק כחוש ורזה מהרגיל, משהתחילו לעקוב יותר אחרי התפתחות הילד נחרדו לגלות כי משקלו יורד מיום ליום, סיבה מספקת ביותר לכל הדיעות בכדי לזעזע את לבם של ההורים המסורים.

הבהילו את הילד לבית החולים, הרופאים התחילו בסדר בדיקות רגילים ובלתי רגילים, עברו כמה ימים ועדיין לא מצליחים למצוא את החור, לצערם הרימו הרופאים ידים והשאירו את הילד כך מאושפז בביה"ח תחת ביקורת ומעקב תמידי, ובניתיים משקלו המשיך לרדת בקצב ניכר, עד שלא נשאר להם אלא לעמוד בצד ולראות בצער גדול את הילד דועך ודועך כנר שעוה רח"ל.

אב הילד היה יהודי מודרני המתגורר בניו יארק, אשר לא היה קרוב לא לחסידות ובוודאי שלא לקהילת סאטמאר, אבל שמע ה'סאטמאר רב' כנראה שהגיע לאזניו. בצר לו, החליט האב ביום אחד מתוך שברון לב, לילך ולהזכיר אצל הרה"ק מסאטמאר זי"ע, לבקש תחנונים עליו שישאר בחיים ועוד יאריך ימים על התורה ועל העבודה. מתוך צערו החליט לנסות גם את זה, אם לא יועיל לא זיקק - חשב לעצמו. ואכן הרבי בירכו כראוי לו.

בקירוב לאותו זמן שנכנס אל הרבי [ויתכן שבאותה שעה ממש], נכנס אל החדר בו שהה התינוק, רופא ופרופסור מומחה, הוא שואל את אב הילד, מה לו לתינוק הזה כאן, היא סיפרה לו הכל, הרופא מעביר עין על הילד, ושוב מעיין בדפים של הבדיקות שהיה סמוכים למיטתו של החולה, לאחר רגעים אחדים הוא אומר לה, כי לדעתו סיבת החולי הוא, שהוא סובל מאלרגיה על חלב, וצריך לחפש לו חילוף לזה, ויצא מהחדר.

כן עשתה אמו, הפסיקה מלתת לו חלב והחליפה הדבר בדברים אחרים, ומאז אכן ניכר מיד שינוי על הילד, הוא חזר לעלות יותר ויותר במשקלו עד שחזר והבריא לחלוטין תוך כמה שבועות.

ביציאתה מביה"ח ביקשה האם לדבר עם הרופא הזקן שהיה שליח להציל את חיי בנה ולהודות לו מקרב לבה, אבל לרוב פליאתה והנה נעלמו עקבותיו, וככל שניסתה לשאול ולברר על אותו רופא בכיר חזק לא קיבלה שום מענה וידיעה מרופא שכזה, לרוב התדהמה אין שום אחד שמכיר 'רופא' או פרופסור בשם זה... כולם נתפלאו על הדבר הזה, חשבו שאולי חלמה או מי יודע מה...

האם הבינה את מעשה ה' כי נורא הוא, ומאז נתקשרו ההורים בעבותות אהבה להרה"ק מסאטמאר זי"ע.

סיפור זה סיפר התינוק בעצמו, שהוא כהיום בסביבות שנות הארבעים לחייו, ובעל משפחה ברוכת ילדים בליעה"ר, המתגורר בניו יארק, ששמעו לימים מאמו.

פעם היה הרה"ק מסאטמאר אצל מרן רבינו הרמ"מ בביתו, וכיבדו מרן הרמ"מ לשבת על כסא מיוחד, שהיה שייך להרה"ק מרן הרדצ"ש, ששנה אחת בסוף ימיו הוא לא ישן כלל על מיטה, רק ישן על אותו כסא מיוחד, ובאותו כסא כיבדו מרן רבינו הרמ"מ, ואמר לו מרן שהוא נוהג לשבת על כסא זה רק בליל הסדר, אמר לו הרה"ק רבי יואל מסאטמאר אתם נכד של מרן הרדצ"ש, ואתם לא יושבים על הכסא רק בליל הסדר, ואם כן איך אשב אני על הכסא, והוא מייאן לשבת עליו, אולם כשביקר הרה"ק ר' אהרן מבעלזא אצל מרן הרמ"מ, ואז גם כיבדו מרן הרמ"מ לשבת על הכסא המיוחד, הוא כן ישב על הכסא.

סיפור מרן רבינו שפעם היה בחמשה עשר באב במיאמי אצל מעון קדשו של הרה"ק מסאטמאר, והרבי מסאטמאר היה כבר מאוד חולה ולא היה חש בטוב, ולמנין שלו הרשו להכניס רק שני מגינים מצומצמים, ורבינו זי"ע נכנס גם כן לתפילה, ואחר כך רצה רבינו ללכת למקוה באותו מקום כדי להתקדש ולהטהר, ולא היה שום מקוה באותו מקום, וזולת המקוה של הרה"ק ר' מסאטמאר שהיה סגור ולא נכנסו בו אנשים סתם, וכשראה השימש של הרבי מסאטמאר שרבינו מחפש מקוה, אז אמר לו שיש מקוה פה בביתנו"ד של הרה"ק רבי יואל והוא יכול להכנס לשם, אמר לו רבינו זי"ע"א שחלילה הוא אינו רוצה

לטבול במקוה של אותו קדוש, אמר לו השימש ר' עזריאל גליק שאדרכה הרבי מסאטמאר מאוד רוצה שיתבול במקום הזה עוד אנשים, בגלל ציוותו ר' יהודה החסיד, שלא רצה שיעשו מקוה לבד, אלא לתת לעוד אנשים לטבול, ואח"כ כשנכנס למעונו של רבי יואל לבקרו כדי להפריד ממנו לשלום, הודה לו הרבי מסאטמאר על שניאות לטבול במקוה הפרטי שלו.

פעם הוצרך כ"ק האדמו"ר מניקלשבורג שליט"א שיבדל"ט"א, אחיו של מרן רבינו הק' זי"ע"א ליסוע לאמריקא קודם הימים הנוראים, ולא רצה כ"כ לנסוע, כי אמר שלא יהיה לו איפוא ואצל מי לשהות שם בזמני הימים הנוראים, אמר לו מרן הרמ"מ זי"ע"א שישע לשם ויתפלל עם הרה"ק רבי יואל'ש מסאטמאר זי"ע, ועוד אל"ל בזה"ל: "נאך ווען דער בעלזער רב זכרוננו לברכה איז אוועק, איז אונז געבליבן דער סאטמאר רב זכרוננו לברכה, וואס ער איז דער צדיק הדור... (דהיינו) שאחרי שנשתלק האדמו"ר מבעלזא זי"ע, נשאר לנו את האדמו"ר מסאטמאר, שהוא צדיק הדור).

סיפור רבינו זי"ע"א כי הרה"ק מסאטמאר היה מאוד נגד אלו שמשפירים סתם סיפורים בלי שידעו מאין המקור לזה, ובבדיחותא היה מספר שפעם היתה חבורת גולנים ביער בתוך מרתף שהיו גוזלים ביום, ובלילה היו מחלקים את השלל, והיה ביניהם שתי קבוצות, קבוצה א', היו עובדים במטבח ומבשלים אוכל, וקבוצה ב' היתה יוצאת לשדוד ולגזול שלל בדרכים, יום אחד החליטו קבוצה א', מדוע שהם יעבדו קשה לשדוד ולגזול בדרכים, בעוד שהקבוצה ב' מבשלים ואוכלים להם, אז החליטו ק"א שהם ייהרגו את ק"ב וכן יהיה להם את כל השלל והאוכל, והקבוצה ב' החליטו שהרי יש כ"כ הרבה שלל, למה שנמשיך לבשל להם, וגם להתחלק איתם בדרכים, אז החליטו שבאוכל שהם מבשלים ישימו סם, וכך הם יאכלו את האוכל וימותו מהרעל, וכך עשו, הם הרגו את הקבוצה א', והקבוצה הזאת שהרגו הלכו אח"כ לטעום מהאוכל, ואז מתו גם הם מהרעל שהכניסו להם לאוכל, וכך מתו כולם.

כן סיפור הרה"ק מסאטמאר והוסיף, כי איך יודעים את כל הסיפור הזה, הרי זה היה ביער ובמרתף, אלא זה סיפורים שאין להם מקור, לכן היה מאוד נגד זה,

שיחת קודש
המשך מעמ' א'

שאמר עליו: "אוי האט ער גהאראוועט און די יונגע יארן", הוא היה קיום עולם מלא, כידוע את כל האידישקייט והחסידות הוא הכנים באמריקא יחד עם עוד צדיקים והרבה גאונים, והיא נתהפכה לגמרי לטובה, רח"ל בשנים קדמוניות ידוע לכל כמה היה קושי בשמירת שבת כהלכתה, מספרים שמדי שבוע היו נאלצים השומרי שבת במס"נ למצוא עבודה והכנסה אחרת כי לא היו חפצים לעבוד בשבת וביום ראשון היו מפטרים האדם מעבודתו עקב שלא רצה לעבוד בשבת, בשנים קדמוניות עבור שמירת שבת היו צריכים מס"נ, ובכל העניינים, פעם צדיקים לא התירו קודם המלחמה שישעו לאמריקא, וזה היה אסור בשום אופן עקב המצב הנורא ברוחניות ששרר באמריקא, אך ההייליגע זיסע סאטמאר רב הפך הענין מן הקצה אל הקצה, מי מדבר על לילך עם שטריימל ברחוב מן הפחד מהגויים, היום זה קיין עין הרע אפשר דרא עולם חסידי גדול, שדר באמריקא וכו'.

הוא היה כולו צדקה וחסד ומגדולי בעלי צדקה וחסד, כולו תורה כולו עבודה וגמ"ח, האהבת ישראל שלו והצדקה וחסד היה מוראדי"ג שאין לנו השגה ולא יכול להיות לנו השגה, למשולח שהיה נכנס היה מפור סכומים גדולים מאוד, החלוקה של צדקה וחסד שפיזר היה מורדיג שקוראים לזה צדקה וחסד עד אין סוף.

מספרים שפ"א אחד בא אליו אחד בצער גדול ושח לו בצערו שהאשה חולה וילדים חולים והוא אפוף במכאובים נוראים, הרבי מסאטמאר נתן לו מלא חופן כסף, כשיצא באו לרבי יואל וסיפרו לו שהוא משקר ויש לו אשה בריאה וגם ילדים והוא כלל אינו חולה, כששמע זאת רבי יואל שמח מאוד וקפץ משמחה וא"ל אם כן אז ממש השבת את נפשי אכן ברוך ה' יש לו אשה וכן יש לו ילדים בריאים והוא בריא שמחתי עד מאוד, והיה שוה כל טאהלר ופרוטה כדי לתת לו.

זכותו יגן עלינו ועכ"י אויף אייביג וזכות כל הצדיק וגאוני אמת תגן עלינו ועכ"י אויף אייביג, ה' יעזור שכולנו יחד נפעל כתיבה וחתומה טובה און אלעס גוטס עלינו ועל כל ישראל.

מגדל דוד

המשך מעמ' א'

יראת שמיים – תתפלל ותבקש רחמים עליו. [ספר רמתיים צופים].

וביאר שם בשם הרה"ק רבי בונים מפאריססחא שזוהו מ"ש בגמרא [גיטין ז' ע"א] "שלח ליה דום לה" כו' והוא יפילם לך הללים חללים השכם והערב עליהן".
דבתחילה משמע שידום לגמרי ולא יעשה שום פעולה כלל, ואחרי זה אמר "השכם והערב עליהן", הרי שצריך לעשות פעולה?
ופירש: "עליהן" היינו בשבילם, שיראה להתפלל עבורם ויחזרו בתשובה, כמו"ש: "יתמו הטאים כתיב".

יראת שמיים היא העיקר ולא תעניות מפורסמת היא המימרא שאומרים על איש שמתענה וצם ובאמת הוא איננו איש הגון, אזי אומרים עליו בלשון פולניש [פולין]: "שלא יתענה ולא יגנוב".
ושמעתי שזה המימרא הוא מהרה"ק רבי דוד מלעלוב זי"ע.

מאם בעשירות

פעם באו אליו חסידים רבים לשבת קודש, ואמרה לו אשתו מרת חנה: "דוד לעהב [יקירי], מאין ניקח כל כך הרבה המשך בעמ' ד'

עובדות ואמרות מופלאות

על הפסוק "ראה אנכי נותן לפניכם" בפרשתן מאת מרנן רבותינו הק' מלעלוב זי"ע ובמשנתם

ראה אנכי נותן לפניכם היום (יא, כו)
י"ל למה פתח בלשון יחיד "ראה" וסיים בלשון רבים "לפניכם", ויבאר דהכוונה כי היחיד יכול להכריע את כל העולם כולו לכף זכות כי יחיד ששבו מוחלל לכל העולם כולו כדאי' בגמ' [קידושין מו.], ולזה מרנן הפסוק והתחיל בלשון יחיד **ראה** להורות דהיחיד יש בידו להכריע את כל העולם והיינו דכ' לפניכם לשון רבים, שבזכות היחיד הקב"ה נותן ברכה לרבים. (אמרי קודש למרן רביה"ק הרמ"מ זי"ע"א מתוך גליון דגל בית דוד)

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה אשר תשמעו וגו' והקללה אם לא תשמעו וגו' (יא, כו-כו)
בשם מרן רבינו הרב ר' דוד מלעלוב זי"ע"א, כנהוג אצל עם ישראל, כשרוצים להמריץ את הילד ללימוד התורה, מראים לפניו שני דברים, מטבע קטנה ושוט, ואומרים לו: הסכת, באם תלמודי את תקבל את המטבע, ובאם לא אזי תקבל מכות מהשוט, כל זה, מפאת שעדיין אין בו בילד בינת לב להבין שעצם הלימוד התורה הוא ברכה, ואי לימוד התורה אי ברכה, אולם כשהילד מתבגר ובא לו הדעת אזי מבינן זה בעצמו, שעצם הלימוד הוא ברכה וההיפך מזה אי ברכה, מבלי להכריחו בדברים צדדיים שיאיצו אותו ללימוד התורה.

זהו שאומר משה רבינו לישראל ר' א, הסתכל ובוש לך באיזה מצב עדיין הנך עומד, שאחרי ארבעים שנות עבודה וניסיונות – אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה – עדיין מוכרח אני להציע לפניכם ברכה וקללה, מטבע ושוט. – את הברכה אשר תשמעו – כבר הגיע המועד שתבינו בעצמכם, שהברכה עצמה הוא, אשר תשמעו, והקללה עצמו, אם לא תשמעו, ולבסוף הנכם עדיין כילד מתחיל וצריכים להמריץ אתכם בשני דברים אלו. (מרנן רבינו הרמ"מ זי"ע"א מוצא בליקוטי דברי דוד)

את הברכה אשר תשמעו (שם)
אי' בחז"ל הכל בידי שמים חוץ מייראת שמים, והגם שצריך לעמוד בזה אבל אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו, והוא הברכה תהיה אשר תשמעו שהקב"ה יעזור לכם לשמוע לו, כי ברכת הש"י לשמוע, היא הסייעתא דשמיא. (שם מגליון דגל בית דוד)

ראה אנכי (שם)
אפ"ל בדרך רמז על פי המעשה שהיה אצל המגיד הק' מטריסק זי"ע שהיה בעיר פאדגורעז והיה קהל גדול ודוחק רב, כי כל אחד נדחק לראות את פני הצדיק, ומי שיצא לחוץ נקפוהו פאותיו וזקנו מרוב הזיעה שירד עליהם מפני הדוחק, כי זה היה בזמן ששלט קור חזק, ואמר הצדיק מטריסק שירדו אותו על כסא כדי שכל אחד יוכל לראותו, והמשיר: "ווער עס וועט קוקן אויף מיין צורה וועט דאס איהם צונויך קומען, [שכל מי שיתכבד על צורתו יהיה לו תועלת מזה] ואפשר שזה הכוונה שמשא אמר לישראל "ראה אנכי" שכל אחד יוכל על צורתו, כי יהיה להם תועלת מזה. [זה כבר היה סמוך למיתתו, כפירש"י בתחילת דברים שהוכיחם סמוך למיתתו, ואם לא עכשיו אמת].

וכן בדוגמת זה נכון להעתיק מספר פרי קודש הלולים מרמ"י ויינשטאק זצ"ל שבעת נסיעתו הידועה של מרן רבינו משה מלעלוב שבת בשבת אחת בעיר האנטשין והרבה מצדיקי פולין עם עדות החסידים באו שם לשבת במחיצת קדשו והיו שם כעשרת אלפים יהודים, וכשנפרד מהם ביום ראשון והציג כף גגלו על המרכבה שהסיעה אותו עמד מרן וסיבב עצמו לכל רוח וקרא לקהל העצום שעמד סביבו בזה"ל: אידישע קינדער! קוקט גוט אפ די צורה, נעמט אייך אין זינען אריין, ס'וועט אייך צונויך קומען! [יהודים יקרים, הביטו היטב אל הצורה, ותקחו זאת חזק לתשומת לבכם כי זה יביא לכם תועלת ביום מן הימים]. (קדושת מרדכי למרן רביה"ק הרמ"מ זי"ע"א)

את הברכה אשר תשמעו וגו' והקללה וגו' (יא, כו)
יש לדקדק אמאי בהברכה כתוב את, מושא"כ בקללה. וי"ל עפ"י מ"ש חז"ל בגמ' (יומא עז) דמדה טובה יתירה על מדת פורענות אחת על חמש מאות, דמדת פורענות פוקד עון אבות על בנים עד ארבעה דורות, מושא"כ במדה טובה נוצר חסד לשלם שכר עד לאלפים דור. ובכל התורה כולה את באה לרבות, ולכן כתיב את הברכה לרבות להטיב גם לזרעו אחריו. (באר מנחם למרן אדמו"ר רביה"ק זי"ע"א)

השמו לך מן תעזוב את הלוי וגו' (יב, יט)
הרבי הקדוש מרן ר' דוד מלעלוב היה מפרש בדרך צחות את הפסוק השמו לך מן תעזוב את הלוי, השמו, לך, לדבר בלשון נוכח, (אתה ולא אתם) מן תעזוב את הלוי, שאם תדבר בלשון "אתם" תהיה נפרד מבני לוי, (כי הדיבור בלשון "אתה" מובטא בה קרבה אחד לשני לא כן בלשון "אתם"). (פרי קודש הלולים)

היחלולא דצדיקא

כ"ז אב – רבי יהושע הריף ב"ר יוסף ב' מגניי שלמה (ת"ח)
רבי אברהם מרדכי אלתר ב"ר יהושע הרי"ם מגור (תרס"ו)
רבי יחיאל וואגשאל מפריסטיק ב"ר יצחק לייב (תרמ"ג)
רבי מנחם נחום דב מסידיגורא ב"ר שלום יוסף מרז'ין (תרמ"ג)
רבי יהודה ב"ר משה פתייה ב' מנחת יהודה (תש"ב)
רבי שמואל צבי ב"ר אברהם אביש הורוויץ מספינקא (תשנ"ו)
– רבי נפתלי צבי יהודה הנצי"ב מוולוז'ין ב"ר יעקב ברלין ב' העמק דבר (תרנ"ד)
רבי פיילב מקאמניץ (תקצ"ח) רבי יוסף דוד מאלק ב"ר צבי אריה חתן ר"מ מקרעמניץ (תר"ט)
רבי אבי עזרא ועליג שפירא ממאליגניצא ב"ר אברהם יהושע העשיל (תע"ז)
רבי יעקב שור אב"ד קיטוב ב"ר יצחק (תרפ"ד)
רבי ישכר בעריש רובין מדאמבראווא ב"ר חיים יחיאל – באהלי ישכר (תשי"ב)
– רבי משה ב"ר יוסף גרשון מוואלשין ב' משפט צדק (תקצ"א)
רבי יוסף יאסקי אב"ד וד"מ לובלין ולבוב ב"ר שמואל (שנ"ז) רבי אהרן ראמנין מפאדאווא (תל"ז)
רבי רפאל סופר דיין בקרקא ב"ר משה בעל חלקת מחוקק (תנ"ג) רבי יוסף מהמעליניק (תקנ"ד)
רבי יוסף אב"ד מיאלי כוכבי יעקב על אהע"ו (תקס"ג) רבי פנחס גנדא ב"ר יוסף מפוזנא (תקע"ח)
רבי משה מוואלשין ב"ר יוסף גרשון – משפט צדק (תקצ"א) רבי יעקב משולם בורנשטיין ב"ר מרדכי זאב אב"ד לבוב – ישועות יעקב בוכרין צדיקים כתב שנ"ב ב"ה אב (תקצ"ט)
רבי שמואל ב"ר צבי מסלנט ראב"ד ירושלים (תרס"ט)
רבי ישראל שלום יוסף ב"ר אברהם יהושע העשיל ממעז'יבו (תרע"א)

ל' אב

א' אלול

ב' אלול

ג' אלול

רבי יוסף מאיר טברסקי ממכונקא ב"ר אברהם יהושע העשיל מסקוירא (תר"י)
רבי אליהו בצלאל מטעטש ב"ר יקותיאל יהודה הייטב לב (תרע"ח)
רבי אלטר יוסף דוד לאנדא מאלק הי"ד ב"ר שמעון שלמה (תש"ב)
נעק"ש רבי מנחם מנדל מפאביניץ הי"ד ב"ר יהודה אריה אלתר השפ"א (תש"ב)
רבי אברהם דוד טווערסקי ב"ר מנחם נחום מרחמטסטריוקא (תש"ח)
רבי ישראל אלעזר ב"ר ירחמיאל משה מקוזניץ ב' עבודת אלעזר (תשכ"ז)
רבי אליעזר זוסיא ב"ר ישראל אברהם פורטוגל מסקולען – נועם [קדושת אליעזר (תשמ"ב)
– רבי מאיר ב"ר שלמה אייזיקסון מראמאן – סטייטן איילנד ב' שו"ת מבשר טוב (תש"ס)
רבי מנחם מנדל רובין מגלאגוב ב"ר אשר ישעי' מראפשיץ – ליקוטי מהרמ"מ (תרל"ג)
רבי ישראל פרידמן מבאיאן – לייפציג ב"ר יצחק (תשי"א) רבי אלקנה זאבערימאן מייאדינאו (תשי"ט)
– רבי הנוך דב ב"ר שמואל מאלסק ב' לב שמח (תרמ"ד)
רבי דוד הנגיד ב"ר אברהם בן הרמב"ם (ס"א) רבי שמואל ב"ר אברהם אבוהב – דבר שמואל (תנ"י)
רבי שמואל שמעלקא הורוויץ אב"ד טראנא – הויכער רבי שמעלקא ב"ר יהושע הלוי (תנ"ב)
רבי משולם זלמן יונתן ליפשיץ מברלין ב"ר ארי' לייבוש מווישניצא (תש"ז)
רבי ברוך אברהם בינדיגעד ב"ר שרגא פיילב תל' המגיד מקאזניץ מאור ושמש ודנ"צ מרופשיץ (תרל"ח)
רבי אברהם שמואל מבאסיין – עמודי אש (תרפ"ט) רבי יחיאל שלעווינגער חתן רבי הלל מקולמיי (תרנ"א)
רבי מנחם מנדל מפרשקוב ב"ר משה (תרצ"ד)
– נעק"ש רבי אברהם יעקב ב"ר יצחק מבייאן – לבוב ב' נחלת יעקב (תש"ב)
רבי שמואל הורוויץ זקנו של ר"ש מניקלשבורג וההפלאה (תע"ג) רבי יצחק אייזיק מלענטשוב (תקצ"ח)
רבי יוסף מאוסטילא ב"ר מרדכי מנעשיבין (תר"ד) רבי אברהם מפליניצא ב"ר ש"ב מאוסטוויצק (תרצ"ג)
רבי יוסף מאיר ב"ר חיים אברהם פאלאקא מבערגסאוו הי"ד (תש"א)
רבי אליעזר ב"ר ישראל הגר מוויזניץ ב' דמשק אליעזר (תש"ו)
– רבי ישישכר בער מנדבורנא תל' השרף מסטערליסק ומאפטא ב"ר יצחק מקאליש (תר"ח) רבי משה הירף אב"ד פרעסבורג (תקמ"ח)
נעק"ש רבי יצחק ישעיה מטשחויב ב"ר חיים מצאנא ורבי משה'ני מבייאן קראקא ב"ר ישראל יוסף מהוסיאטין ב' דעת משה הי"ד (תש"ג)

כפות עבור "עולם" כזה, ואיך יהא זה מכובד אם לא יהיו מספיק כפות על השלחן בשביל כל אחד ואחד מהאורחים?"

אמר לה הרה"ק רבי דוד: "דעי שאם היינו רוצים היו לנו אף קערות וכפות של זהב, רק שאין אנו רוצים בכך".

נוסח אחר

פעם בא היהודי הקדוש מפארשיסחא בלוויית הרבה חסידים לביתו של הרה"ק רבי דוד מלעלוב, וערך רבי דוד מעודה עבור האורחים. ובגלל שהיה מספרם רב הוא שם לפניו כפות של עץ, כי כפות מתכת היו לו בנמצא רק מעט.

אמר לו היהודי: מדוע נותן מר כפות של עץ לפני האורחים החשובים?

ענה לו רבי דוד: "היליגער יוד, מחותן לעב. איחר גלייבט דאך מיר. גלייבט מיר אז איך וואלט געוואלט וואלט איך

געהאט גילדערנע לעפעל, נאר מיר ווילען נישט". [יהודי קדוש מחותן אהוב, הרי אתם מאמינים לי. האמן לי שאם הייתי רוצה אזי היו לי כפות מזהב, רק שאין אנו רוצים].

[מפי הגה"צ רבי מנחם בן ציון ראטענבערג מסאנז, ששמע מזקנתו מרת שיינדיל (הרבנית מוואלבראם) בתו של הרה"ק רבי משה מלעלוב, והיא עוד הכירה את זקנה הרה"ק רבי דוד מלעלוב זי"ע].

שוא לכל משכימי קום

פעם נסע הרה"ק רבי דוד מלעלוב לאיזה עיר, והגיע לשם קודם אור הבוקר. וראה חנות אחת שכבר נפתחה, וחשב שבוודאי בעל החנות השכים קום כדי שיוכל ללמוד שם, כי אולי אין לו מקום ללמוד בביתו.

הלך רבי דוד אליו ושאלו מפני מה

השכים קום כל כך, וענה לו הסוחר שבאמצע היום אין הוא יכול להרויח כ"כ הרבה כסף, כי אז ישנם הרבה סוחרים. אבל כעת, כשחנניות אחרות עדיין סגורות, אז יכול הוא להרויח יותר כסף.

כששמע הרה"ק רבי דוד זאת, הוא הרים את ידיו ואמר: "שוא לכם משכימי קום", והלך ממנו.

ונשבע בעל החנות הזה, שבכל אותו היום לא נכנס לחנותו אף קונה, ולא הרויח כלום.

חשי"ת מחליף את הזמנים

לחרה"ק רבי דוד מלעלוב היה מנהג, שבשנסע לאיזה מקום, אפילו היה אז חום גדול, הוא לקח עמו את המלבוש העב שלו הנקרא "פעליץ" (מעיל פרווה), כדי לקיים מה שכתוב: "משנה עתים ומחליף את הזמנים". ואם כן, הרי שמוא כשיחזור יהיה קר.

נ"נ ע"י ידידיו היקר והממואר הרה"צ ר' מרתיהו בראנדווין שליט"א מסטערעטין אליק נדב לדב"ה ק"ק.

פנינים על הפרשה

ואת בהמה וגו' איל וצבי ויהמר (יד, ד-ה).

פעם אחת בא אל הגאון הרגוטשאווער זצ"ל, יהודי "בעל הבית", מלווה בחבור בן תורה, ואמר לגאון שהוא מחפש חתן לבתו, ובכדי לדעת מה טיבו של החבור, הוא מבקש מהגאון שידבר עמו בלימוד. דיבר הגאון עם החבור רבות בלימוד, וכדרכו העיר לו מדי פעם בתוך דבריו על חידוש או פשט שלא הסכים לו, ואגב חורפיה אף גער בו כמה פעמים בלשון: "דו בהמה" (במה שכתובתך). אותו בעל הבית שנחם בכל מהלך השיחה, הבין כי אין דעת הגאון נוחה מידעויותיו של החבור בתורה, ולכן עם סיום השיחה פנה היהודי אל הגאון, באמרו: "אם כן, לא אקח את החבור הזה לחתן לבתי". שאל אותו הגאון: "מדוע עם פגם מצאת בחבור הזה?" השיב היהודי: "הרי שמעתי שהגאון התבטא כלפיו כמה פעמים שהינו 'בהמה', והניי מסיק מכך שהוא 'עם הארץ', ובאחד שכזה איננו חפץ". השיב לו הגאון: "נתח דעתך, מיינע בהמות זענען בעסער ווי דייע מענטשן!" [אתם שמכונים אצלי 'בהמה', הם ערפים ומעוללים יותר, מאותם המכונים בעיניך 'אנשים'], ונתן לו את ברכתו לקחתו לחתן (עני' תנא)

נתן תתן ולא ידע לבכך בתתן לו (טו, ו'). וברשי"א אפילו מאה פעמים.

מעשה שהיה במשולח מטעם ישיבת נובהרדוק שהגיע לקארלין, ונכנס אצל הגאון רבי דוד'ל קרלינער זצ"ל בעל השאלית דוד שכבר היה זקן מופלג. וראה את הגאון יושב ומשנן תלמודו כנער צעיר, אך בעל פה, כיון שענינו כבדו מזוקן, ולא היה יכול לראות בספרים. מרוב שקידותו לא הבחין במשולח שנכנס לביתו. לאחר כמה דקות שהמשולח עמד שם, הרים הגאון את עינו והבחין במשולח, שאלו מי הוא ומה רצונו, אמר שהוא המשולח מנובהרדוק, שאלו כמה היה רגיל לתת ככל שנה, ונתן תרומתו. הגאון שב מיד לתלמודו בקול ערב ונעים, המשולח רגלו נסמרו למקומם מחמת מתיקות לימוד, ונשאר לעמוד על עמדו עוד כמה דקות. לפתע נשא ה'שאלית דוד' שוב את עינו וראה את המשולח, נתן לו שלום, ושאלו מי הוא כבודו, הבין המשולח שמחלת השכחה תקפה על הגאון, וענה אני הגובה של ישיבת נובהרדוק וכבר קיבלתי את תרומתכם, כעבור כמה דקות הבחין שוב הגאון במשולח והמחזה חזר על עצמו מי הוא מר ומה רצונו. המשולח ענה שכבר קיבל מבוקשו. נאנח ה'שאלית דוד' ואמר השכחה גוברת עלי באופן נורא אני שוכח ממש מרגע אחד למשנהו, אבל את הש"ס ברוך השם אני זוכר כפי שזכרתי בחיותי בן שש עשרה ולא שכחתי כלום. כאשר הגיע המשולח לראדיון, סיפר המשולח בהתפעלות לחפץ חיים, מה שראה אצל הגאון ר' דוד קרלינער. כעבור כמה חדשים נפטר השאלית דוד לבית עולמו, ובבית המשולח התקבל מברק מהחפץ חיים ובו נתבקש לבוא לראדיון ביום פלוני, כשהגיע הודיעו החפץ חיים שעומד להיערך מספר מר לרבה של קארלין, ומבקשו לעלות לבימה ולספר את המעשה ברבים. חשוקי חמד (עבודה זרה יז)

ונתן לך רחמים והרחם (יג, יח).

ונתן נאמר זה כאן, לפי שציוה על עיר הנידחת שיהרגו כל העיר לפי חרב ואפילו בהמתם ומעשה הזה יוליד טבע ואכזריות בלב האדם, כמו שסיפור לנו הישמעאלים כת הרוצחים במאמר המלך כי יש להם חשק גדול בשעה שהורגים אדם ונכרתה מהם שורש הרחמים והיו לאכזר, והבחינה עצמה תהיה נשרשת ברוצחי עיר הנידחת, לזה אמר להם הבטחה שיתן להם ה' רחמים הגם שהטבע יוליד בהם אכזריות, מקור הרחמים ישפיע בהם כח הרחמים מחדש לבטל כח האכזריות שנהל בהם מכת המעשה. (אור החיים - פרשת ראה)

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת סימן טוב ומזל טוב

לידידיו הנכבד, האי גברא יקרא יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, שמו הטוב הולך לפניו, עושה גדולות ונצורות לכל דבר שבקדושה ובחסד בהצנע לכת, בעין יפה וברוח נדיבה, אהוב נחמד וחביב על כל מכריו, יראת ה' היא אוצרו, טוב ליבו מי ימלא, תהילתו בקהל חסידים מקבל אדם בסכפ"י, ה"ה

הרה"ח ר' אליהו דויטש שליט"א - נאמן ביתו של המשפיע הגה"צ רבי אלימלך בירדמן שליט"א

לרגל שמחת נישואי הבן המופלג בתו"ש חיים דוד הי"ו עב"ג בשעטומ"צ

יהי רצון שהיווג יעלה יפה ותוכו לרוות מהם ומכל יוצאי חלצים שיחיו רוב נחת דקדושה מתוך שובע שמחות נעימות ושפע השפעות טובות ברו"ג אך טוב וחסד ירדפוכם כל ימי חייכם ותוכו להמשיך בפעליכם הרבים להגדיל תורה ולהאדירה מתוך שפע והרחבה תענוג ונחת אכ"ר. המערכת

לעילוי נשמת

האשה האהובה החשובה והיקרה, אשת חיל מי ימצא מרת אסתר ע"ה בת זאב ז"ל בלומנטל נפטרה כ"א אב תשע"א ת נ צ ב"ה.

מוקדש לעילוי נשמת

הרב הקדוש רבי יוסף אוהיון בן רבי מרדכי זצ"ל מחבר הספר "אבקת דולק" נלב"ע בכ"ט אב, ועצמותיו הקדושות הועלו ונטמנו בעיה"ק צפת בשנת תשס"ב זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

כוס מלא תנחומים

לידידנו היקר והנעלה, שמו הטוב הולך לפניו, משכיל אל דל, יראת השם אוצרו, דבור מקושר לרבינו שליט"א, שמשח אלוקים ודאק ה"ה הרה"ח ר' פסח ניילינגר שליט"א - בית משמש על פטירת זוגתו מנב"ת אשת חיל עטרת בעלה, יראת השם היא תתהלל.

הקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. המערכת - קהל חסידי לעלוב

מזל טוב וגדיא יאה

מעומקא דליבא נשגב מזה כסא דבירבא לקדם מעלת חתן כ"ק מרן אדמו"ר הקו"ט זיע"א. ה"ה הגה"צ ר' דוד שוואר מכוללים רבי שלום טווער שליט"א לרגל שמחת פדיון הבן הנכדו אלטער אלטער מנחם מייץ בן לחתנו האבן הדול. בתורה הוגה, מלא נעימה ואורה, הרה"ג ר' יחזק צבי שלמה בירדמן שליט"א יהי רצון שיוכן לרוב נחת מכל יוצ"ח, ומשמחה זו יושפע שמחות באהלים מתוך ב"ג ונהי"מ, לתפארת המשפחה הזיוממה.

לזכר עולם יהיה צדיק

הרה"ק רבי יואל בן הרה"ק רבי חנניה יו"ט לימא טייטלבוים זי"ע בעל "דבאי וואל" נסתלק כ"ו אב (תשל"ט) זכותו הק' תגן עלינו ועל כל ישראל

הונעח ע"י ידידיו המפאיר, הרה"ח ר' שמואל ברייל שליט"א

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב